

تعلیم و تربیت

شماره چهارم

تیر ۱۳۰۵

سال دوم

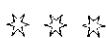
اثانیه مدارس

میز و نیمکت

هنوز بعضی از اولیاء مدارس ما با همیت اثانیه مدارس توجیهی نمی نمایند - و هنوز از بعضی مقامات رسمی که در معارف مملکت دارای اختیارات هستند اعتمادی که باید باین امر اساسی نمیشود . هنوز مدرسه جدید و کلاس نو افتتاح میکنند بدون اینکه قبل از لوازم آن مدرسه و کلاس را متناسب با عده شاگردان آن دقیقاً حساب کنند بهمین علل و اسباب در چند ساله اخیر که از عمر افتتاح مدارس دولتی میگذرد همیشه در پاییخت و ولایات شکایات متعدد و متداوی از مدیران مدارس بلند بوده که از نداشتن اثانیه در زحمت بوده اند اخیراً وزارت جایلله معارف توجه مخصوصی برفع این منقصت نموده و آفای وزیر محترم معارف شخصاً بمدارس طهران رفته رئیس کل مالیه و خزانه دار را دعوت نموده و وضعیت اسفناک اثانیه مدارس را معاینه کرده اند . در صدد برآمده اند که در هذهالسنیه مدارس طهران و ولایات را از این حیث مرفه نمایند . اداره تفتیش از روی احصائیه ها و اطلاعات رفع نواقص اثانیه مدارس را بعد اقل ۲۴ هزار تومان برآورد کرده است و امیدواری میرود که دیر یا زود احتیاجات مدارس

فراهم کردد

بواسطه این اقدامات و مذاکرات بیمناسبت ندیدیم که در صفحات مجله یادداشت‌های راجع بازیاب اثنایه مدارس مشتمل بر نکات صحی و ملاحظات فنی درج همان‌یعنی شاید متصدیان امور و اولیاء مدارس را نفعی وساند در این شماره موضوع سخن میز و نیمکت است که اولین قلم اساسی اثنایه بشمار می‌آید -

همان قدر که مؤسسه مدرسه عهده دار تربیت و تعلیم طفل است در برابر جامعه هیئت اجتماع و در قبال اولیاء اطفال موظف بحفظ صحت و ایجاد وسائل سلامت او میباشد . و مدرسه خوب آن است که در ابتداء امر از حیث حفظ الصیحه طرف اطمینان باشد .

علماء تربیت و متصدیان امور مدارس مسئله حفظ الصیحه مدرسه را در ممالک خارجه بقدرتی اهمیت میدهند که در دارالعلمین های بزرگ کسانی را که میخواهند معلم بشوند درس مخصوصی راجع باصحت مدارس میامونند . و نو رسیدکانی که در ابتدای عمر بدست مدیر یا معلم مدرسه سپرده میشوند نه خود به کیفیت حفظ سلامتی خود عالم هستند و نه بدن آنها طاقت مقاومت با امراض طاریه را بقدر اشخاص جوان دارد بنا بر این بر مدیر و معلم و اولیاء امور معارف است که این وظیفه وجودی و اجتماعی را بنحو این در تحت توجه قرار دهند در مدرسه همچنان مسئله نور و تهویه و حرارت کافی قضیه تناسب میز و نیمکت در سلامت مراج نونهالان تائیر دارد . و باید که از این چیز سلامت اطفال را تامین نموده و در همان حال محل نشیمن و کار

محصل را طوری درست کنند که بتواند با کمال استراحت و آسایش جسمانی به کار خود مشغول باشد و اگر غیر از این باشد کذشته از اینکه طفل بواسطه راحت نبودن بدروس و مشق خود نخواهد پرداخت بانواع امراض جسمانی از قبیل خم شدن پشت، فرورفتگی و انقباض سینه و ریه و ضعف باصره مخصوصاً مرض نزدیک بینی (میوپ) و غیره مبتلا خواهد شد.

یکی از علماء تربیت که موسوم به دکتر (درسلر) Dresslar و منسنچار فنی اداره معارف آثارزنی است در این باب قاعدة کلیه وضع کرده و گوید:

« هر طفلی حق دارد که نشیمنی متناسب با طول و عرض جسم خود بخواهد. و بر او لیاء مدرسه است که آنرا برای او فراهم نمایند. و بر معلم است که نشیمنهای اطاق درس را بفرآخور قلت و حجم شاگردان تقسیم کند و اگر غیر از این باشد مسلمان تایج سوء جسمانی و عقلانی برای طفل متظر باید بود »

اکنون بینیم نکات و دقائق صحی در میز و نیمکت که رعایت آنرا به تجربه لازم و مدلل دانسته اند چیست. در این باب بقدرتی بحث نموده و در کتب علم تربیت و فن حفظ الصحه مدرسه بقدرتی اطالة کلام کرده اند که جادارد در این باب کتابی مفصل نوشته شود عجاله بطور اختصار نکات مهمی را که رعایت آن ها عمل تردید نیست در اینجا ذکر نموده جزئیات را بکتب مبسوطه وا میگذاریم.

- نیمکت -

۱ - محل نشیمن یا نیمکت باید هم از جلو و هم از عقب از میز تحریر جدا و منفصل باشد تا طفل بتواند بازآمدی کامل موقعیت خودرا در برابر میز مناسب قرار بدهد و همچنین اطفالی که در یک کلاس طول قامتشان متساوی است میتوانند در جاهای متناسب با خود قرار بگیرند هر کاه میز از نیمکت جدا باشد معلم هر طفلی را مسؤول حفظ و نظافت جایگاه خود قرار میدهد و باین وسیله عادت به پاکیزگی و محافظت اشیاء متعلق بهم را که برای افراد هر جمعیت عرسی لازم و ضروری است از طفولیت در آنها ملکه می نماید .

۲ - نشیمنکاه یا نیمکت باید کاملاً متناسب با طول قامت طفل باشد یعنی نیمکت را باید برای طفل سازند نه اینکه طفل مجبور باشد خود را با نیمکت متناسب کند . سابقاً در مدارس اروپا معمول بوده است که نیمکتها را بقدرتی مرتفع میساختند که یا بهای اطفال بزمیں نمیرسید و آویزان بود لیکن اکنون مسلم شده است که اینگونه نیمکتها هضر بصحت وسلامت طفل محول است بلکه باید پای طفل بطور کامل روی زمین قرار بگیرد .

بهترین نیمکتها آن است که در هر سن و سال با عرض و طول بدن طفل متناسب باشد بطور یکه چون طفل دائماً روبه رشد و نمو است تکیه کاه پشت نیمکتها طوری باشد که با فرم بدن طفل که اتصالا در حال تغییر است درخور بشود تا اینکه بتواند بدون اندک احساس خستگی و ناراحتی کار بکند و بدن او نیز از صورت طبیعی خارج نگردد . اخیراً در مدارس امریکا صندلی و میزهای منفرد میسازند که هر طفلی

یک صندلی و یک میز مخصوص بخود دارد و در هر اطاق درس صندلیها و میزهای مختلف با عرض و طول متفاوت متعدد موجود است و اطفال همان اطاق بر حسب اشاره معلم در موقع مقتضی جای خود را تغیر میدهند و اگر صندلی منفرد ممکن نباشد لاقل باید نیمکتها فقط برای دو نفر بوده و بزرگتر نباشد -

۳ - باطفال باید همیشه بیاموزند که در موقع نشستن راست ننشینند تا ریه و عضلات و استخوانهای پشت و سینه آنها بطور طبیعی رشد و نمو نماید . و بهمین دلیل باید عقب نیمکتها که نکیه کاه اطفال است بقدری مرنفع باشد که تمام پشت آنها را از کتف پیاوین فرا گیرد و در همان حال قدری منحنی باید ساخته شود که با انحناء پشت مناسب باشد .

۴ - نیمکت باید بدون دسته باشد سطح نشیمنکاه از جلو به عقب قدری منحنی باشد یعنی ضلع جلو از عقب بقدر چند سانتیمتر مرفق تر باشد تا بچه براحتی در آن قرار گیرد . همچنین باید اطراف آرا مرفق تر از نقطه وسط قرار دهند - لبه جلو نیمکت را که در زیر زانوی طفل واقع است باید دور بسازند زیرا اگر راست و بطور زاویه قائم باشد پاهای او را صدمه میزند و مانع دوران خون میشود .

برای آنکه آمد و رفت محصلین از پشت میز سهل و آسان باشد لازم است که نشیمنکاه را با لولا به نیمکت وصل کنند که در موقع ضرورت بتوان آرا بلند نمود - این طریقه برای ایستادن محصل سهل تر و برای تنظیف اطاق و جاروب کردن زیر نیمکتها آسانتر است .

بالاخره نکته مهمی که در ساختن نیمکت از آن نباید غفلت

نمود، این است که اگر نشیمنگاه زیاده از حد وسیم و عریض باشد باعث میشود که محصل اجباراً رو بجلو متمایل شده و روی میز خم بشود و اگر زیاده از حد تنک و کم عرض باشد و جا برای نشستن طفل بقدر کفايت موجود نباشد در نتیجه دوران خون بطوزر کامل و صحیح انجام نگرفته و محصل ناراحت خواهد بود.

— میز تحریر —

میز تحریر بصورت امروزی ابتدا از فرون وسطی و در دارالكتابه های دیور و کلیسیاهای که آنرا *Scriptorium* میگویند اختزان شده و در آغاز امر میز های بلند و باریکی بوده است که یکطرف آن سطح متمایلی داشته و روی آن راهبان و اهل کلیسا چیز می نوشته اند بعداز آنکه خط و سواد عمومیت پیدا کرد مائه بعد از مائه آنرا بصورتهای متناسب تر که بیشتر عملی بود در آوردهند تا آخر الامر میز های تحریر امروزی بوجود آمد.

در مدارس نیز از بد و تأسیس مدارس جدید میز تحریری از برای اطفال می نهاده اند و در آن انواع تطورات بعمل آمده است در نتیجه تجربه های طولانی و همارست معلمین بزرگ و دانشمندان شرایط صحی وقته که برای میز جلو اطفال وضع کرده اند بطور خلاصه از اینقرار است :

- ۱ - سطح میز تحریر باید از چوب صلب محکم ساخته شده و رنگ تیره داشته باشد که نور زیاد بچشم منعکس ننماید تجربه شده است که رنگهای روشن و زنده در صحت چشم اطفال اثرات سوء داشته است
- ۲ - در روی هر میز باید محلی برای دوات معین نمود. و بهترین

مکان برای آن در گوش میز طرف دست راست است و آنرا باید طوری بسازند که دوات را بتوان از آن بیرون آورده و تنظیف نمایند و سرپوش فلزی بر آن نصب کنند که هم مانع تبخیر مرکب و هم حائل گرد و خاک باشد.

۳ - در هر میز باید محلی برای لوازم محصل از قبیل کتاب و کاغذ و مداد بسازند که محل مناسب و خاطر جمعی باشد. اینکه معمولاً در زیرسطح میز قفسه کوچکی درست میکنند به تجربه ثابت شده که ترتیب خوب و رضایت بخشی نیست. زیرا چون طفل آنرا نمی بیند نمیتواند کتاب و کاغذ خود را درست منظم در آنجا قرار بدهد و در نتیجه غالباً ذمین میافتد یا مخلوط شده در موقع حاجت بهولت بیرون نمیاورد. گرد و خاک نیز لوازم او را کثیف می کند. بهترین ترتیب آن است که در زیر سطح میز جعبه سرمه بسازند یا بطور کشویا انکه سطح میز را سرپوش آن قرار دهند که در موقع ضرورت بلند نمایند باین طرز اشیاء و لوازم طفل محفوظ و پاکیزه خواهد ماند.

بعد از مسئله ارتفاع و طول میز و نیمکت هیچ چیز در حفظ الصحوه مدرسه مهمتر از تناسب و توافق تمایل سطح میز با کاریکه محصل در روی آن انجام میدهد نیست. هرگاه خط سیر نور از صفحه کتاب یا از صفحه کاغذ مشق تا چشم طفل بطور زاویه قائم واقع شود برای رؤیت بهتر و آسان تر است. معلمی که میخواهد به شاگردان خود بیاموزد که در موقع خواندن یا نوشتن راست به نشینند در روی میزی که سطح آن افقی یا انحنای آن کم باشد نتیجه مقصود را حاصل نخواهد نمود. اضطراراً معلمین روی میز خم میشوند

به تجربه محقق شده که زاویه رؤیت سهل و خوب در میز تحریری - است که تمایل آن با سطح افق یک زاویه ۴۵ درجه تشکیل بدهد . امتحاناتی که درمورد اطفال مریض پعمل آمده یعنی اطفالی آن پشتshan خمیده سینه هاشان تنک و چشمهاشان میوپ (تزدیک بین) شده و امثال اینگونه امراض همه ناشی از آن بوده است که پشت میز هائی کار کرده اند که مجبوراً در موقع خواندن و نوشتن خم شده یا آنکه کتابشان را در دست گرفته اند . بنا بر این باید ارتفاع نیز تحریر طوری باشد که طفل در موقع نوشتن دست خود را روی آن بگذارد بدون اینکه مجبور باشد آرنج خود را بلند نماید یا سرش را کج کند یا پشتش را خم سازد .

مدیر مجله

خدا و والدین

ایا کودک خوب و شیرین زبان !
مشو غافل از مادر مهربان !
بدار این سه مقصود را نصب عین ؟
نخستین خدا ، زان میس والدین !
خدا منعم است و مربی ، پدر ،
بود مادر ، از هر دو دلسوز تر ! . . .
خدا را پرست و پدر را ، ستای !
ولی جان ، بقربان مادر نمای ! . . .

م بهار